

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยเก้าสิบ

จุดโคลแมกซ์แห่งคำพยากรณ์:

การเปิดเผยยุทธการแห่งพาเนียมและบทนำสู่กฎหมายวันอาทิตย์

Jeff Pippenger

2024-04-20

บทความก่อนหน้านี้จะลงด้วยข้อความตอนหนึ่งซึ่งมีวรรคที่กล่าวว่า “การสว่างละเมิดได้เกือบถึงขีดจำกัดแล้ว ความสับสนอลหม่านปกคลุมโลก และในไม่ช้าความหวาดหวั่นอันใหญ่หลวงจะมาถึงมนุษย์ทั้งหลาย อวสานนั้นใกล้มากแล้ว เราผู้รู้ความจริงควรกำลังเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งที่จะปะทุขึ้นเหนือโลกในไม่ช้านี้ดูความประหลาดใจอันท่วมท้น” “การสว่างละเมิด” ย่อมถึงขีดจำกัดเมื่อถ่วงแห่งเวลาทดลองได้เต็มแล้ว และสำหรับสหรัฐอเมริกา ขีดจำกัดนั้นจะมาถึงเมื่อมีกฎหมายวันอาทิตย์.

“แต่พระคริสต์ทรงประกาศว่า แม้แต่อักษรเล็กน้อยหรือขีดหนึ่งขีดใดแห่งพระบัญญัติจะไม่สูญไป จนกว่าฟ้าและแผ่นดินจะสว่างไป งานแท้ที่พระองค์เสด็จมาเพื่อกระทำนั้น คือเพื่อเชิดชูพระบัญญัติ และสำแดงแก่โลกทั้งหลายที่ทรงสร้างและแก่สวรรค์ว่า พระเจ้าทรงยุติธรรม และพระบัญญัติของพระองค์ไม่จำเป็นต้องถูกเปลี่ยนแปลง แต่ตรงนี้เองมีสมุนมือขวาของซาตานผู้หนึ่ง พร้อมทั้งจะดำเนินงานที่ซาตานได้เริ่มต้นไว้ในสวรรค์ต่อไป คือการพยายามแก้ไขพระบัญญัติของพระเจ้า และโลกคริสเตียนก็ได้ให้การรับรองความพยายามของเขา โดยรับเอาบุตรแห่งสันตะปาปานิไว้—คือสถาบันวันอาทิตย์ พวกเขาได้ทะนุบำรุงมัน และจะยังคงทะนุบำรุงต่อไป จนกว่าโปรเตสแตนต์จะยื่นมือแห่งสามัคคีธรรมให้แก่ อำนาจโรมัน แล้วจะมีการออกกฎหมายต่อต้านสะบาโตแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า และเมื่อนั้นเองพระเจ้า ‘จะทรงกระทำราชกิจประหลาดในแผ่นดินโลก’ พระองค์ได้ทรงอดกลั้นต่อความต้อริ้นวิปริตของมนุษย์ชาติมาเป็นเวลานาน พระองค์ได้ทรงพยายามชนะใจพวกเขาให้กลับมาหาพระองค์เอง แต่เวลานั้นจะมาถึง เมื่อพวกเขาจะทำความชั่วของตนจนเต็มขนาดแล้ว และเมื่อนั้นเองพระเจ้าจะทรงลงมือ เวลานี้เกือบมาถึงแล้ว พระเจ้าทรงจัดบันทึกไว้เกี่ยวกับบรรดาประชาชาติ: ตัวเลขกำลังพอกพูนขึ้นปรักปรำพวกเขาในหนังสือแห่งสวรรค์; และเมื่อใดที่มีการตราเป็นกฎหมายว่า การละเมิดวันแรกแห่งสัปดาห์จะต้องได้รับโทษ เมื่อนั้นถ้อยของพวกเขาก็จะเต็ม” Review and Herald, March 9, 1886.

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาจะได้นำให้ถ้อยของตนเต็มจนล้น และการละทิ้งความเชื่อของชาติจะตามมาด้วยความพินาศของชาติ ย่อหน้าที่เรากำลังพิจารณากล่าวว่า “การสว่างละเมิดได้เกือบถึงขีดจำกัดแล้ว” และ “ในไม่ช้าความหวาดหวั่นอันใหญ่ยิ่งจะมาถึงมนุษย์ทั้งหลาย” กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็น “โมงแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่” ในวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด “เมื่อนั้นพังหลายลงไปหนึ่งในสิบส่วน” และ “ดูเถิด วิกฤติประการที่สามมาโดยเร็ว” และ “นุตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เป่าแตร” วิกฤติประการที่สามคือแตรที่เจ็ด และมาถึงในกฎหมายวันอาทิตย์ พร้อมกับนำ “ความหวาดหวั่นอันใหญ่ยิ่ง” มา ณ จุดนั้น “อวสานอยู่ใกล้มากแล้ว” และมันมาถึง “อย่างน่าประหลาดใจอย่างท่วมท้น” เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ถ้อยแห่งเวลาการทดลองก็เต็มสำหรับสันตะปาปาด้วย เพราะในเวลานั้นพระสุรเสียงที่สองแห่งวิวรณ์ บทที่สิบแปดประกาศว่า “ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อที่ว่าเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนครนั้น และเพื่อที่ว่าเจ้าจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้นด้วย เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นไปสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงการอธรรมของนครนั้น

จงตอบแทนนครนั้นเหมือนอย่างทีนครนั้นได้ตอบแทนเจ้า
และจงทวีคุณการตอบแทนแก่นครนั้นเป็นสองเท่าตามการกระทำของนครนั้น
ในถ้วยซึ่งนครนั้นได้ทำให้เต็มแล้วนั้น จงเติมให้แก่นครนั้นเป็นสองเท่า”

ประวัติศาสตร์นั้นเริ่มเปิดออก ณ กฎหมายวันอาทิตย์ และกำหนดช่วงเวลาเชิงสัญลักษณ์ เมื่อสันตะปาปา
“จะออกไปด้วยความพิโรธอย่างยิ่งเพื่อทำลาย และกำจัดคนเป็นอันมากให้สิ้นซาก” เพราะ
“ในวาระสุดท้ายจะมีผู้พลีชีพเป็นอันมาก” สิ่งซึ่งทำให้สันตะปาปาเดือดดาลคือ
“ข่าวจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือ” ซึ่ง “จะรบกวนเขา” แต่ “เขาจะถึงจุดจบของตน
และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้” จากกฎหมายวันอาทิตย์จนถึงจุดจบของสันตะปาปา
ระยะแรกของการพิพากษาเชิงบริหารของพระเจ้าเริ่มต้นขึ้น ต่อจากนั้นคือระยะที่สอง
ซึ่งได้แกภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย
และท้ายที่สุดคือการทำลายคนอธรรมเป็นนิตย์เมื่อสิ้นสุดสหัสวรรษหนึ่งพันปี
ประวัติศาสตร์แห่งการพิพากษาเชิงบริหารของพระเจ้าถูกวางไว้ภายในบริบทของสงคราม

“เรากำลังยืนอยู่บนธรณีแห่งเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม คำพยากรณ์ทั้งหลายกำลังสำเร็จ
ประวัติศาสตร์อันแปลกประหลาดและเต็มด้วยเหตุการณ์กำลังถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งสวรรค์
ทุกสิ่งในโลกของเรากำลังปั่นป่วน มีสงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม
บรรดาประชาชาติทั้งหลายกำลังโกรธเคือง และเวลาของคนตายก็มาถึงแล้ว
เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการพิพากษา
เหตุการณ์ทั้งหลายกำลังเปลี่ยนแปลงเพื่อให้วันของพระเจ้าซึ่งกำลังเร่งเข้ามาอย่างยิ่งนั้นบังเกิดขึ้น
ประหนึ่งว่าเหลือเวลาอยู่อีกเพียงชั่วขณะเดียวเท่านั้น
แต่แม้ว่าในบัดนี้ประชาชาติกำลังลุกขึ้นต่อสู้ประชาชาติ และอาณาจักรต่อสู้อาณาจักร
ก็ยังไม่มีการปะทะกันครั้งใหญ่โดยทั่วไป
ขณะนี้ลมทั้งสี่ยังถูกยับยั้งไว้จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับตราที่หน้าผากของตน
แล้วบรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลกจะจัดกองกำลังของตนเพื่อสงครามยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย” Christian
Service, 50, 51.

พระเจ้าทรงประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก่อน
แล้วจึงทรงเรียกฝูงแกะอื่นของพระองค์ให้ออกมาจากบาบิโลน
และฝูงแกะอื่นนั้นก็ได้รับตราประทับของพระเจ้าเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น “คนเป็นอันมาก”
โดยเปรียบต่างกับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ตาม ประเด็นสำคัญที่ต้องเห็นในข้อความอ้างอิงก่อนหน้านี้คือ
“ลมทั้งสี่ถูกยับยั้งไว้จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับที่หน้าผากของเขาทั้งหลาย” ณ
เวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับตราประทับแล้ว “และดูเถิด วิกฤติที่สามก็มาถึงโดยเร็ว”
กระนั้นก็ตาม ลมทั้งสี่จะยังไม่ถูกปล่อยอย่างเต็มที่
จนกว่าคนสุดท้ายในฝูงแกะอื่นของพระเจ้าจะได้รับการประทับแล้ว

“บรรดาประชาชาติกำลังโกรธเคืองอยู่บัดนี้
แต่เมื่อมหาปุโรหิตของเราทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการแล้ว พระองค์จะทรงลุกขึ้น
ทรงฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้น แล้วภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจะถูกเปล่งมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าทูตสวรรค์ทั้งสี่จะยึดลมทั้งสี่ไว้จนกว่าพระราชกิจของพระเยซูจะเสร็จสิ้นในสถานนมัสการ
แล้วภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจึงจะมาถึง” Review and Herald, August 1, 1849.

“เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งเรา “กำลังยืนอยู่บนธรณีประตู่ของ” นั้น ได้ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น
“สงครามทั้งหลาย และข่าวลือเรื่องสงคราม” มีการพรรณนาว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อ
“ทุกสิ่งในโลกของเราอยู่ในความปั่นป่วน” เมื่อบรรดาประชาชาติ “กำลังลุกขึ้นต่อสู้กับประชาชาติ” อยู่แล้ว

ปาเนียมเป็นตัวแทนของ "ประวัติศาสตร์อันประหลาดและเปี่ยมด้วยเหตุการณ์"

ในข้อสี่ห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งนำไปสู่ และเปิดทางเข้าสู่ข้อสิบหก อันเป็นกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นที่ที่ "การปะทะกันทั่วไป" ซึ่ง "อำนาจทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก"

ระดมกำลังของตนเพื่อสงครามใหญ่ครั้งสุดท้ายนั้นเกิดขึ้น "สงครามใหญ่ครั้งสุดท้าย"

นั่นคือสงครามโลกครั้งที่สาม และมีภาพแทนโดยยุทธการที่แอกเทียมในปี 31 ก่อน ค.ศ.

ข้อหนึ่งและสอง และข้อสิบถึงสิบห้า เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ข้อสี่สิบระบุประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาและลัทธิแอ็ดเวนตีสต์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1989

จากนั้นก็เทียบไปจนถึงจุดจบของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์

และการถูกคายออกของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสต์แห่งลาติเซียในข้อสี่สิบเอ็ด ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์ อันเป็นข้อสิบหกด้วยเช่นกัน ข้อหนึ่งและสองระบุเวลาแห่งวาระสุดท้ายในปี 1989

และบรรดาประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา จนถึงประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งคนที่หก

ผู้ปลุกระดมโลกาภิวัตน์ฝ่ายชาตานิ ข้อสองนำประวัติศาสตร์ไปจนถึงการเลือกตั้งของโดนัลด์ ทรัมป์ ในปี

2016 แล้วข้อสามจึงรับช่วงประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ทั้งสิบ ซึ่งมีอเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นภาพแทน

ผู้เป็นอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์

ซึ่งจะมอบอาณาจักรของตนให้แก่สันตะปาปาในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ข้อสิบปิดฉากลงด้วยการระบุปี 1989 เป็นเวลาสิ้นสุด

และข้อสิบเอ็ดกับข้อสิบสองได้กล่าวถึงสงครามในยุคเรอ โดยระบุว่าปูตินและรัสเซียจะชนะสงคราม

แต่จะไม่ได้รับประโยชน์จากชัยชนะนั้น สงครามยุคเรอเริ่มต้นขึ้นในปี 2014

หนึ่งปีก่อนที่การหาเสียงครั้งแรกของทรัมป์จะเริ่มขึ้น ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้นำไปสู่การคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง

(ในทางการเมือง) ของโดนัลด์ ทรัมป์ เมื่อเขาเริ่มการหาเสียงครั้งที่สามเพื่อจะเป็นประธานาธิบดีคนที่แปด ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ด

ข้อสิบสามระบุถึงการต่อสู้ทางการเมืองของทรัมป์ซึ่งเกิดขึ้นก่อนชัยชนะของเขาที่ปาเนียมในข้อสิบห้า

และข้อสิบสี่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นระหว่างยุทธการที่ปาเนียมจนถึงชัยชนะของเขาในข้อสิบห้า

ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ในช่วงที่คนบาปเริ่มแทรกตัวเข้าสู่ประวัติศาสตร์การเมืองอย่างเปิดเผย

เมื่อสันตะปาปาแทรกเข้าสู่ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ หลุยส์แพศยาแห่งไทรก็เริ่มขับร้อง

และนิมิตนั้นก็ได้รับการสถาปนาขึ้น

ชัยชนะที่ปาเนียมในปี 200 ก่อนคริสตกาล ตามมาด้วยหมุดหมายแห่ง "การกบฏ" ของพวกมัดคาบีที่โมเดอีน

(หมายถึงการประท้วง) ในปี 167 ก่อนคริสตกาล ในปี 164 ก่อนคริสตกาล

พวกมัดคาบีได้ชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์และถวายใหม่ และอันทีโอคัส เอพิฟาเนสสิ้นชีวิต

ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งจุดเปลี่ยนในการต่อสู้ของพวกมัดคาบีต่อต้านอิทธิพลทางศาสนาของกรีก

ในช่วงระหว่างปี 161 ก่อนคริสตกาลถึงปี 158 ก่อนคริสตกาล

งานแห่งการเข้าในพันธสัญญาได้เริ่มต้นขึ้นและเสร็จสมบูรณ์ หมุดหมายเชิงพยากรณ์เหล่านี้เกิดซ้ำอีกในราชว

งศ์ฮัสโมเนียนภายในประวัติศาสตร์ของข้อที่สิบห้าถึงข้อที่ยี่สิบสาม

พันธไมตรีกับโรมในข้อยี่สิบสามนั้นเป็นการกล่าวอ้างโดยตรง แต่ในข้อสิบห้า

หลักหมายทั้งสี่ของพวกมัดคาบีในปี 167 BC, 164 BC, 161 BC และ 158 BC

จะมองเห็นได้ก็ต่อเมื่อนำประวัติศาสตร์ของ "พันธไมตรี" ไปประยุกต์ใช้กับข้อนั้น

เมื่อปอมเปย์พิชิตกรุงเยรูซาเล็มในข้อสิบหก เขาได้เผชิญกับสงครามกลางเมืองที่กำลังเกิดขึ้นภายในเมือง

และทั้งสองฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์กันต่างก็เป็นกลุ่มที่แตกแขนงออกมาจากราชวงศ์ฮัสโมเนียน ดังนั้น

พวกมัดคาบีจึงอยู่ในประวัติศาสตร์ของข้อสิบหกด้วยเช่นกัน

ข้อเขียนถึงพระคริสต์

และข้อเขียนเกี่ยวกับข้อเขียนสองฉบับถึงประวัติแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ดังนั้น

ประวัตินั้นจึงมีสายราชวงศ์ฮัสโมเนียนซึ่งฟาริสีเป็นผู้แทนอยู่ด้วย

ข้อเขียนถึงข้อเขียนสามกำลังระบุถึงแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษร

และชนชาติเดียวผู้ละทิ้งความเชื่อของพระเจ้าซึ่งอ้างตนว่าเป็นผู้พิทักษ์ศีลธรรมของพระองค์

แต่หาได้เป็นผู้แทนของพระเจ้ามากไปกว่าฝ่ายโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามไม่

ซิสเตอร์ไวท์แจ้งแก่เราว่า "ประวัติศาสตร์จำนวนมากที่เกิดขึ้นในการทำให้สำเร็จ" ของ

"ดาเนียลบทที่สิบเอ็ด" "จะเกิดซ้ำอีก" แนวคำพยากรณ์ซึ่งราชวงศ์ฮัสโมเนียนเป็นตัวแทนนั้น

เป็นตัวแทนของแนวคำพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นเขาแห่งความเสื่อมถอยของโปรเตสแตนต์

อันเริ่มต้นขึ้นในการรณรงค์ซึ่งตำแหน่งประธานาธิบดีครั้งที่สาม

ซึ่งถูกยกขึ้นโดยประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งเป็นอันดับหก ทรมัปป์ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสามครั้ง

ครั้งแรกและครั้งสุดท้ายที่เขาลงสมัคร เขาได้รับชัยชนะ แต่ครั้งที่สองนั้น การกบฏซึ่งแสดงโดยเลขสิบสาม

ซีให้เห็นถึงการเลือกตั้งที่ถูกขโมยไปในปี 2020 จากนั้นโลกก็ถูกแบ่งออกเป็นสองจำพวก

จำพวกหนึ่งสามารถมองเห็นปี 2020 และอีกจำพวกหนึ่งตาบอด

สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ของบททดสอบยิ่งใหญ่ซึ่งมาก่อนการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของชาวแอดเวนติสต์

ในการก่อรูปขึ้นของรูปเคารพสัตว์ร้าย

"บัดนี้การเตรียมการกำลังก้าวหน้าไปแล้ว และความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ก็กำลังดำเนินอยู่

ซึ่งจะส่งผลให้มีการสร้างรูปเคารพแก่สัตว์ร้ายนั้นขึ้น เหตุการณ์ต่าง ๆ

จะถูกทำให้บังเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของโลก ซึ่งจะทำให้คำพยากรณ์สำหรับยุคสุดท้ายนี้สำเร็จครบถ้วน"

Review and Herald, April 23, 1889.

"การเตรียมการ" ที่กำลังก้าวหน้าอยู่ "ความเคลื่อนไหว" ซึ่งบัดนี้ "กำลังดำเนินอยู่" และ "เหตุการณ์"

"ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย" และ

"ซึ่งจะทำให้คำพยากรณ์สำหรับวันสุดท้ายเหล่านี้สำเร็จครบถ้วน"

รวมถึงหมุดหมายของราชวงศ์ฮัสโมเนียนจากข้อเขียนถึงข้อเขียนสามในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ราชวงศ์ฮัสโมเนียนผู้ละทิ้งความเชื่อ ซึ่งเป็นตัวแทนของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ

ถูกกักตออยู่ในคำพยานเกี่ยวกับโดนัลด์ ทรมัปป์ ประธานาธิบดีรีพับลิกันคนที่หกและคนที่แปด

ผู้ปลุกเร้าและเข้าสู่ด้วยลัทธิ MAGA ของตนเพื่อต่อต้านลัทธิ woke ของระเบียบโลกใหม่

คำพยานเกี่ยวกับทรมัปป์ทอดยาวไปถึงปี 2020 ในข้อที่สองของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

และครอบคลุมถึงการรณรงค์หาเสียงและวาระแรกของเขา

จากนั้นข้อเขียนถึงข้อเขียนถึงการรณรงค์หาเสียงครั้งที่สามและครั้งสุดท้าย ชัยชนะ และวาระสุดท้ายของเขา

ระหว่างสองวาระนั้น วิวรรณบทที่สิบเอ็ดระบุว่าเขาแห่งพรรครีพับลิกันถูกสังหาร

และนอนตายอยู่ที่ถนนเป็นเวลาสามวันครึ่ง เส้นประวัติศาสตร์ของทรมัปป์นั้นเชื่อมโยงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของ

การเป็นประธานาธิบดีของเขาไว้ด้วยกันในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ฉะนั้น คำพยานเกี่ยวกับโดนัลด์

ทรมัปป์จึงปรากฏอยู่ทั้งในหนังสือดาเนียลและวิวรรณ และปรากฏอยู่ในทั้งสองเล่มในบทที่สิบเอ็ด

เส้นประวัติศาสตร์ทั้งสามเส้นที่เป็นเพียงบางส่วน เมื่อนำมารวมกันแล้ว

จะระบุประวัติศาสตร์ครบถ้วนของทรมัปป์ในฐานะประธานาธิบดีคนที่หกและคนที่แปด

และเส้นเหล่านี้ถูกจัดวางอยู่บนลายเซ็นแห่ง "ความจริง" เส้นเหล่านี้มาจากพระธรรมดาเนียลและวิวรรณ

และก่อให้เกิดเส้นประวัติศาสตร์ที่สอดคล้องกับ "ภาคส่วนนั้นของพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย"

ข้อความส่วนนั้นในพระธรรมดาเนียลคือสิ่งที่ทรงเปิดผนึกโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ ก่อนการสิ้นสุดแห่งเวลาพระกรุณาไม่นาน และฉะนั้นจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของข่าวสารแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่จำเป็นต้องมีสายตาฝ่ายวิญญาณที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนสมบูรณ์ จึงจะเห็นเครื่องหมายบอกทางแห่งคำพยากรณ์เรื่องพยานทั้งสองถูกสังหารในปี 2020 ได้

ข้อที่สิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เป็นตัวแทนของยุทธการแห่งปานีอุมและสายวงศ์แห่งราชวงศ์ฮัสโมเนียน ซึ่งได้สำเร็จลงด้วยสงครามตามตัวอักษร จึงเป็นสัญลักษณ์ของภาพประกอบเชิงพยากรณ์แห่งสงครามฝ่ายวิญญาณระหว่างศาสนาของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อกับศาสนาแห่งยุคใหม่ของพวกโลกาภิวัตน์ ยุทธการแห่งปานีอุม ซึ่งเกิดขึ้นในปี 200 ก่อนคริสตกาล เป็นตัวแทนของสงครามของเขาแห่งพรรคีพปลิกัน และการต่อสู้ซึ่งเป็นตัวแทนโดยการกบฏของมัดคาคบี เป็นตัวแทนของสงครามของเขาแห่งโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ แม้ว่าการกบฏของมัดคาคบีจะเกิดขึ้นในปี 167 ก่อนคริสตกาล แต่ในเชิงพยากรณ์แล้วสอดคล้องกับยุทธการของเขาแห่งพรรคีพปลิกันในปี 200 ก่อนคริสตกาล เพราะในทางพยากรณ์ เขาทั้งหลายดำเนินประวัติศาสตร์คู่ขนานกันและกัน

ข้อสิบห้าเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งอยู่ก่อนหน้าโดยตรงและนำเข้าสู่กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ฉะนั้น

ข้อนี้จึงเป็นภาพแทนของช่วงเวลาสำคัญยิ่งในเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อฤทธิ์อำนาจภายในข่าวสารแห่งการประทับตราประทับตรานั้นลงบนประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายอย่างถาวรเป็นนิตย์

คือสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ผู้ทรงเปิดผนึกความจริงนั้น และความจริงนั้นคือวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือผู้ที่ "ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป" และเมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกข้อสิบห้า

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายไปยังปาเนียม พระเยซูทรงยกภาพนี้ให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งในกระบวนการแห่งการประทับตรา เมื่อพระองค์ทรงพาพวกเขาไปยังปาเนียม ก่อนถึงกางเขนไม่นาน

สงครามแห่งปาเนียมได้รับการกล่าวถึงโดยพระคริสต์โดยเฉพาะ เมื่อพระองค์ทรงยืนอยู่ที่ปาเนียมกับเหล่าสาวกของพระองค์ และ ณ ที่นั้นได้ทรงสั่งสอนพวกเขาว่าคริสตจักรของพระองค์จะถูกสร้างขึ้นบนคำสารภาพของเปโตร และว่า "ประตูแห่งนรก" จะไม่มีวันมีชัยเหนือคริสตจักรนั้น

พระเยซูทรงชี้ให้เห็นถึงสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งได้รับการเป็นภาพแทนโดยยุทธการแห่งปาเนียม ยุทธการแห่งปาเนียมคือข้อสิบห้า และข้อสิบหกคือยุทธการแห่งแอคเทียม พระคริสต์ทรงยืนอยู่ที่ปาเนียม ก่อนที่การกระทำแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์จะดำเนินไปไม่นานนัก

ตั้งแต่ Panium จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

คือประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ทางการเมืองและศาสนาของเขาสองเขาแห่งสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน คือโปรเตสแตนต์นิยมและระบอบสาธารณรัฐ ทั้งสองได้ถูกโจมตีโดยสัตว์ร้ายอเทวนิยมจากเทวโลกไว้กันบังในปี 2020 และสงครามของสองเขาต่อบรรดาพระทางการเมืองและศาสนาของโลกาภิวัตน์นั้นได้ถูกนำเสนอไว้ภายในประวัติศาสตร์ของข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบหก

ตั้งแต่สงครามยูเครนที่เริ่มขึ้นในปี 2014

ไปจนถึงการรณรงค์หาเสียงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีครั้งแรกของโดนัลด์ ทรัมป์ที่เริ่มต้นในปี 2015 จนถึงความตายของเขาสองเขาในปี 2020 จนถึงการฟื้นคืนในปี 2023

และไปจนถึงการรณรงค์ครั้งที่สามของทรมัซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2022
ประวัติศาสตร์ได้นำไปสู่ข้อลึกลับสามถึงสี่ห้า ในข้อเหล่านั้น
ประวัติศาสตร์ซึ่งได้รับการเปิดเผยโดยพระวณะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า
เป็นตัวแทนของความจริงเชิงพยากรณ์ซึ่งผนึกหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ความจริงเหล่านั้นได้รับการแสดงให้เห็นเป็นภาพในคราวที่พระคริสต์เสด็จไปยังซีซาร์ยาฟิลิปปีในพระธรรมมัทธิ
ว บทที่สิบหกและสิบเจ็ด ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น
มนุษย์แห่งบาปกลับเข้าสู่ประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง
โดยขับร้องบทเพลงของหญิงแพศยาแห่งเมืองไทร และด้วยการกระทำนั้นจึงสถาปนาอิมิตไว้
อันเป็นการวางข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นไว้ในบริบทของเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน เพราะที่ได้ไม่มีอิมิต
ประชาชนก็พินาศ⁴

เมื่อไม่มีอิมิต ประชาชนก็พินาศ แต่ผู้ที่รักษาพระบัญญัติย่อมเป็นสุข สุภาพิต 29:18

ผู้ที่มีตา แต่ไม่ยอมเห็น และมีหู แต่ปฏิเสธที่จะฟัง คือพรหมจารีชาวเลาดีเซียที่โง่เขลา ผู้ซึ่งไม่มี “น้ำมัน”
“น้ำมัน” คือความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งเกิดขึ้นเมื่อพระธรรมวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผยนอกออกในเวลาไม่นาน
ก่อนที่ช่วงเวลาแห่งพระคุณจะสิ้นสุดลง และตามที่กล่าวไว้ในโฮเซยา
ชนชาติของพระเจ้าผู้ที่ปฏิเสธและละทิ้งความรู้นั้นจะต้องถูกทำลาย.

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าได้ปฏิเสธความรู้ เราจึงจะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน
เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นบุตรให้สำหรับเรา เพราะเจ้าได้ลืมนิยามบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า
เราก็จะลืมนิยามทั้งหลายของเจ้าเช่นกัน โฮเซยา 4:6

พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศัวนที่กบฏ
ซึ่งมีตาสำหรับมอง แต่ไม่เห็น มีหูสำหรับฟัง แต่ไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศัวนที่กบฏ” เอเสเคียล
12:1, 2

และพระองค์ตรัสว่า “จงไป และกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ;
และจะได้เห็นก็จริง แต่จะไม่ตระหนัก’ จงกระทำให้ใจของชนชาตินี้เฉื่อยชา และทำให้หูของเขาหนึ่ก
และปิดตาของเขาไว้ เกือบกว่าเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน
และกลับใจ และได้รับการรักษา” อิสยาห์ 6:9, 10

เหล่าสาวกจึงเข้ามาทูลพระองค์ว่า “เหตุไฉนพระองค์จึงตรัสแก่คนเหล่านั้นเป็นคำอุปมา?”
พระองค์ตรัสตอบพวกเขาว่า “เพราะทรงโปรดให้พวกท่านรู้ความลึกลับแห่งอาณาจักรสวรรค์
แต่แก่คนเหล่านั้นมิได้ทรงโปรดให้รู้ เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะทรงโปรดประทานเพิ่มเติมแก่ผู้นั้น
และผู้ใดไม่มีจะมีบริบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ผู้ใดไม่มี แม้ที่เขาจะมีอยู่นั้นก็จะทรงเอาไปจากเขา
เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายเป็นคำอุปมา เพราะเขาดูแล้วก็ไม่เห็น และฟังแล้วก็ไม่ได้ยิน
ทั้งไม่เข้าใจ และคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็สำเร็จในเขาทั้งหลาย ที่ว่า ‘พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง
แต่จะไม่เข้าใจ และจะได้เห็นก็จริง แต่จะไม่สังเกต เพราะใจของชนชาตินี้ก็แข็งกระด้าง หูของเขาก็ทึบไป
และตาของเขาเขาก็ปิดไว้ เก่งกว่าเขาจะเห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู และเข้าใจด้วยใจ แล้วจะหันกลับมา
และเราจะรักษาเขาให้หาย’ แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้เห็น และหูของท่านก็เป็นสุข
เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า
ผู้เผยพระวณะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น
และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน” มัทธิว 13:10-17

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ประทานไว้ตั้งแต่ ค.ศ. 1840-1844 จะต้องถูกประกาศด้วยฤทธิ์เดชในบัดนี้
เพราะมีคนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไป ข่าวสารเหล่านี้จะต้องส่งไปยังคริสตจักรทั้งปวง”

“พระคริสต์ตรัสว่า ‘นัยน์ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะมองเห็น; และหูของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้ยิน. เพราะเราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ผู้พยากรณ์และคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายเห็นอยู่นี้ และก็หาได้เห็นไม่; และจะได้ยินสิ่งที่ท่านทั้งหลายได้ยิน และก็หาได้ยินไม่’ [มัทธิว 13:16, 17]
นัยน์ตาที่ได้เห็นสิ่งทั้งหลายซึ่งได้ถูกเห็นในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข”

“ข่าวสารนั้นได้ถูกประทานแล้ว และไม่ควรมีการล่าช้าในการประกาศข่าวสารนั้นซ้ำอีก เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จอยู่; งานเปิดฉากจะต้องกระทำให้เสร็จสิ้น งานอันยิ่งใหญ่จะสำเร็จลงในเวลาอันสั้น
อีกไม่นานจะมีข่าวสารหนึ่งถูกประกาศตามการทรงกำหนดของพระเจ้า ซึ่งจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในสวนของตน เพื่อให้คำพยานของตน” Manuscript Releases, volume 21, 437.

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

การสำแดงแห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์
เพื่อทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ถึงสิ่งทั้งปวงซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า
และพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาแจ้งด้วยหมายสำคัญแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์
คือผู้นั้นที่ได้เป็นพยานถึงพระวาระของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์
และถึงสิ่งสารพัดที่ท่านได้เห็น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้
และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ therein เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรรณ์ 1:1-3